

דחל מוחלת על כל העולם

אורית חשבה פעם-פעמיים ועוד, והת' ליטה, כפי שהיא טוענת, ש"להיות שחקן זה בדם" שנתיים תמימות בזוכה, לדע"תה, בבית צבי, "שם" כך היא אומרת, "יש להם שיטה, ומי שלא חולך לסי ה' שיטה, הוא לא שחקן." אתרי חשנתיים נשבר לה. חצי שנה ישבה בבית ולא עשתה כלום, סירבה להיענות להצעות-העורה המרומות מצד ההורים.

ואז הגיעה לפתע חברה שלה, אחת ש"התחביב שלה זה לקרוא בקלפים, וגררה אותה בציצית ראשה למיבחני ההצגה נשבר ל' החברה, כך כבר הבנתם בוודאי, ראתה בקלפים את אורית משחקת לצידו של שחקן שחרחר מתולתל שגילם תפקיד ראשי.

באה אורית למיבחנים, והתבלבלה. כלי כך הרבה חתיכות! כלי-כך הרבה שחקניות מנסות! מי היא, הקטנה, שתעו להתמודד

כשהיא היתה עוד ילדה קטנה, היא כמעט פוצצה הצגה שלמה של בילי בדיא, כעת, כשהיא כבר ילדה גדולה, היא מפגינה כישרון אמיתי המון חן וגוף חשוב, בהצגה נשבר ל' כי אורית ברוך, שתדעו לכם, נולדה בתיאטרון, אבשלה הוא ברוך רויך, ואמ'שלה היא רחל אטאם, שהם שחקנים ידועים וותיקים, והאמא שלה היא אפילו גם זמרת.

אז ההורים של אורית, כמו כל הורים

ארצי - מתגרש או לא?

אבל השמועה, מה לעשות, עקשנית מ' אינ'כמות. אחד לוחש: הוא עזב את הבית. אחר ממתק סוד: יש לו יד ורגל ועוד יותר בפרשת-גירושין ידועה מאוד. שלישי מתוודה בקינאה: אוסף החתיכות שלו לא היה מבייש שום רווק מבוקש.

לא יכולתי להתאפק יותר. אחת ולתמיד, החלטתי להיות עניינית ולברר את העניין הזה עם שלמה ארצי עצמו.

טילפנתי, הוא לא היה בבית, אבל לעומת זאת אשתו החמודה והסימפטית, מילכה, כן היתה. "מאז שהתחננה, אני שומעת ש' אנחנו מתגרשים" סיפרה לי מילכה. "הפ' סקתי להתגרש מהשמועות האלה, שלמה לא עזב את הבית, ואנחנו לא מתגרשים!"

והם כלי-כך נחמדים, השניים האלה, ש' הפעם אני באמת מעדיפה לחאמין דווקא לה.

חרושת השמועות היא ענף-התעשייה של סובל, כניראה, מהלחצים הכלכליים. עובדה, היא פועלת במרץ-געורים. וכך, מפתי-לאוון החלה עוברת לאחרונה השמועה: "ילד-טובי-ירושלים" שלמה ארצי, מתגרש.

זה לא ייתכן, אני חושבת לעצמי. הרי הוא התגלמות חלומה של כל אם בישראל, ולא מעטות מהן מביטות בדמותו הנשקפת אליהן מדי-פעם מעל מסך-הטלוויזיה, מ' חות דימעה מעינן ולוחשות: הלואי עלי חתן כזה.

שלמה ומילכה ארצי מה פתאום גט

דור

ההמשך

מתכשט

שחקנים שלא מוצאים בייבי-סיטר, היו לוקחים אותה תמיד לחזרות ולהצגות, וכך בילתה הקטנה-שהיא-היום-גדולת יותר זמן בין הקלעים מאשר בגן-הילדים, למשל.

ומה הפלא, אם כן, שחידדתי-איאטרון הדביק גם אותה? מה הפלא שמאז שהיא זוכרת את עצמה רצתה להיות שחקנית?

כשוארית החליטה ללכת ללמוד בבית-הספר לאמנות-הבמה בית צבי, וחודיעה את דבר החלטתה להורים, לא נתקלה ב' התלהבות גדולה. ההורים אימנם לא אהבו את הרעיון, אבל לא התנגדו בקול רם. הם רק הזכירו לה שחיא מכירה את המיקצוע מקרוב מאוד, אז אולי כדאי שתחשוב עוד פעם.

אמנון, שמאז חזר מטיבובו האחרון ב' עולם השתקע עמוק-עמוק בבוהימה הירו' שלמית, לא נעדר מעולם מקפה טעמון בימים, ומבית-האמנים או מהגלריה הקטנה בלילות. הוא היה דמות מוכרת ואהודה ב' מסיבות הנודעות של ירושלים, ואם חלילה נעדר מאחת מהן, מטיבה זו או אחרת, אתם יכולים להיות בטוחים שהיא לא התנהלה כמו שצריך.

בכל מקום בו הופיע הצחיק, צחק, שיע' שש, זימר והיה הרוח החיה במלוא המובן. אחד הדברים בהם עסק אמנון יותר מכל היה ב"לחור". שום בחורה שנקלעה לטווח חזונו לא נשארה בלתי-מחוזרת לאורך זמן. לא היה אצלו אפס, וכשנשאל פעם איך זה שהוא מחזר כלי-כך הרבה ואף פעם לא מצליח עליאמת, ענה בחיוך ה' אופייני לו: "טכניקה, חביבי, טכניקה!" אולי מישו מוכן להסביר ל'?

כך או כך, הוא עוזב אותנו בקרוב מאוד, וזאת עובדה, לא נותר לנו אלא לקוות שיחזר - סליחה, יחזור - מהר.

אבל גם הקטנה איננה מן המתבלבלות, מסתבר. בלעה את העלבונו, היפנתה לו את גבה החטוב וחזרה אל הקיבוץ.

כאשר טילפן המחזר הנלהב בשעת ארוחה-הערב, כדי להתנצל על התקרית הבלתי-נעימה ולהסביר כמיטב יכולתו מדוע, למא ואיך, קיבל תשובה מוחצת:

"תסלח לי, אני מכירה אותך מאיזה מקום?" הוא אשר נאמר, מקטנות כאלו אפשר להיחנק.

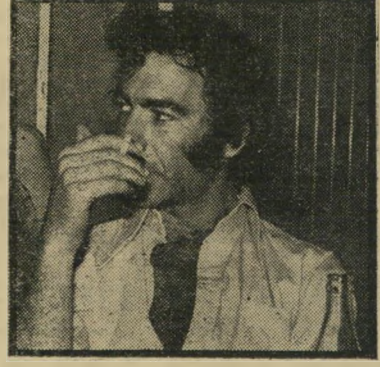
יקיר

ירושלים

בני-יורק

בחיי שאני לא יודעת למה, אבל כשכבא לי כבר פעם לספר סיפור על ירושלים, יוצא לי סיפור עצוב.

ומאיין העציבות? או, עיר דויד, ובעיקר הבוהימה שלה, עומדת לאבד בשבוע הבא את אחד מיקיריה המפורסמים ביותר, מי' שהו שהצחיק ושיעשע אותה בכיף במשך כמה מהשנים האחרונות. אני מתכוונת,

אמנון אריאלי מה יהיה בעדיו

מכובן, לאמנון אריאלי, שעומד להת' עופף לנו לארצות-הברית של אמריקה, יעני ניו-יורקה.

והנה, יום אחד באה הקיבוצניקית הקטנה לבקר בעיר הגדולה, סתם כך, ובמי היא נתקלת ברחובה של עיר, ככה באקראי ובלי כוונה, אם לא בשדרנו המחזר, שיצא אף הוא לשוב ולהתבונן בתלונות-הראוה בליליית רעיייתו החתקית ו' ילדיו החוקיים גם הם.

"שלום", אומרת הקטנה לשרן. "תסלח לי, אני מכיר אותך מאיזה מקום?" משיב לה השרן מניח-ידיה, מ' אחר שבתקף תפקידו הוא מתורגל לא להתבלבל בריגעי-חירום.

אורית ברוך מה איכפת עירום

איתן, ועוד על תפקיד ראשי? אבל החברה החזיקה אותה חזק ביד, ודחפה אותה לתוך זודרה-מיבחנים. בתוך יער הראשים שהס' חובב שם עוד הצליחה לזהות את אלה של השחקן יהודה ברקן, המחזאית ערה ב'י-נחום, סוכנת-השחקנים לביאה הון, הבמאי אברהם רויך והמפיק, אברהם רורי.

אחרי שקראה קטע, ביקשו ממנה יפה לחכות. אף אחד לא ידע שחיא הבת של רק אחרי-כך, כשכבר זכתה בתפקיד, נזכרה לביאה שהקטנה הזאת מוכרת לה, ויחיתה אותה, ומייד החלו כולם להתפעל: "תראו כמה היא גדלה!"

לא, בכלל לא איכפת לה לחופיע על הבמה בתחוננים וחזייה. זה לגייסימי ל' מחזה, לא בשביל לגרות או להיות סכסית. גם ההורים חושבים שהיא נראית נחמד. נכון, בהתחלה היא קצת התביישה ועשתה הכל מהר-מהר, אבל עכשיו היא מרגישה בתחוננים וחזייה, על הבמה, ממש כמו בבית.

הקהל עוד לא-כלי-כך רגיל, זה נכון, שהיושם שורקים, אבל אחרי-כך מתחילים לקבל את זה כחלק מהעניין. המתלהבים העיקריים הם החיילים. הם לא רק שורקים, לפעמים גם צועקים. אבל, "הם חיילים, מותר להם להתפרק, לא?" שואלת אורית שאלה רטורית.

אבל כרגע אין לה עם מי להתחלק בחוויות המסעירות, חבר, כלומר, היה לה אחד, השחקן חיים חובב, והם אפילו גרו יחד שנה שלמה, אבל זה נגמר. ה' חברים שלה הם בעיקר שחקנים ואנשים הקשורים בעולם התיאטרון, אבל אורית היא בחורה גמישה, היא פתוחה להצעות גם מהגנים הבתריים אחרים.

ואם אתם פוגשים, בטמקה, את אורית ברוך בלחוב, עשו לה טובה אחת גדולה, אל תזכירו לה את חימיקה שלי.

השדרן שחרש

מיטות

וכך היה חורש לו השרדן הנודע את הארץ, לאורכה ולרוחבה, במסיגרת עבודתו בשידורי ישראל, אך לא היה זה סוד שבמסיגרת חרשו העמוק את הארץ, היה חורש גם את מיטותיהן של מיטב היפות בכל אתר ואתר.

ואילו בבית, מאחור, השאיר הנ"ל אשה נאה, ילדים נאים וכלים נאים, שכידוע מרחיבים דעתו של כל אדם, אם לא את דעתו שלו.

והנה, יום אחד, במסיגרת עבודתו כמובן, הגיע שדרננו החורש אל אחד הקיבוצים, המפורסם בבנותיו הנאותות.

לא היה איש מאושר ממנו, בשבוע ההוא, אחרי שפקד, כמינהגו, את מיטותיהן של בערך מחצית מנאותיו הנשואות והלא-נשואות של המשק, קרה הדבר.

אל אחד החדרים, בו שהה במחיצתה של נאוה רצינית ביותר, נכנסה לפתע ילדה יפהפייה, במכנסיים קצרים, ואינו ילדה! בת ארבע-עשרה של ממש, אבל עם כל התוספות.

מה שיצא מה, תוך זמן קצר ביותר, היה רומן-אחבה לוהט. הקטנה החלה שר' לתת אל השרדן מילתבים לוהטים בהתאם, הוא ננה לה כנ"ל. הקטנה טילפנה אל השרדן פעמיים ביום, והוא טילפן אליה שלוש - בשעות ארוחת הבוקר, הצהריים והערב של המשק.